

Nr 217.

Av herrar **Laurén** och **Wallén**, om höjning av tullen å ledbultkätting.

Enligt tulltaxan, statistiskt nummer 1919, åtnjuta *velocipeddelar* ett tullskydd av kr. 160 pr 100 kg. För *velocipedkedjor*, som också äro *velocipeddelar*, göres emellertid undantag, i det att desamma hänföras till statistiskt nummer 1437, *ledbultkätting* av mindre än 6 mm invändig länkbredd, för vilken tull utgår med 50 kr. pr 100 kg.

Man har från något håll framställt det påståendet, att nämnda kategori av ledbultkätting ej vore att betrakta som *velocipeddelar* därför att andra användare funnos till dessa kedjor än *velocipedfabrikanterna*. Det har emellertid konstaterats, att denna förbrukning till andra ändamål än *velocipeder* uppgår till en ytterst ringa del och i alla fall icke till sådan mängd, att en förhöjd tull därå har någon inverkan på de maskiners pris, vid vars tillverkning de användas.

Då således ifrågavarande ledbultkätting huvudsakligen användes till *velocipeder*, förfaller det rimligt, att den får åtnjuta samma tullskydd som *velocipeddelar*.

Innan den erhöll nuvarande tullskydd, importerades alla *velocipedkedjor*. Sedan en följd av år tillverkas dock dessa kedjor inom landet av svenskt material och av en kvalité fullt jämförbar med utlandets bästa fabrikat. Priset på de utländska kedjorna sjönk också i mycket stor utsträckning, när den svenska tillverkningen igångsattes, men tid efter annan ha de utländska fabrikanterna gått ned i pris, så att vad som nu kan erhållas för den svenska varan knappast täcker tillverkningskostnaden. Skulle tillverkningen ej längre bliva lönande utan måste nedläggas, torde man dock vara förvissad, att priset på den utländska varan åter höjes, till förfång för den svenske köparen.

Detta kan förebyggas genom att åsätta dessa kedjor samma tull som övriga *velocipeddelar*.

Med anledning därav hemställes,

att statistiskt nummer 1437 i tulltaxan måtte erhålla följande förändrade lydelse:

statistiskt nr 1437 mindre än 6 mm 160 kr. pr 100 kg.

Stockholm den 21 januari 1933.

Erik Laurén.

Otto Wallén.